

دغدغه عمومی مردم تبدیل شده تعجب کرده است. ابتدا بگوید کتاب چه مدت بعد از دادگاه آیشمن نوشته شد؟ و دوم اینکه، آیا واکنش‌های بعد از انتشار کتاب واقعا طبیعی بوده یا طبق نظر آرنت سازمان‌یافته؟ آیا مردم نظرات او را به‌عنوان یک یهودی گستاخانه و هتاکانه می‌دانستند؟

دادگاه آیشمن در سال ۱۹۶۱ برگزار شد.

آرنت در جلسات دادگاه شرکت کرد و پس از تجمیع یادداشت‌ها و منابع، گزارشش را در سال ۱۹۶۳ در چند بخش در مجله «نیویورکر» منتشر کرد. مدتی بعد، این گزارش با تغییراتی در قالب کتاب «آیشمن در اورشلیم: گزارشی در باب ابتذال شر» به چاپ رسید. آرنت -به‌درستی -کل واکنش‌ها را سازمان‌یافته نمی‌دانست (مثلا نظرات دوست قدیمی اش گروشم شولم که در جریان نامه‌نگاری‌هایی که با هم داشتند به آن‌ها پاسخ می‌داد) اما این واقعیت روشن را هم حاضر نبود نادیده بگیرد که نهاد‌های ذی‌نفوذ از قبیل «اتحادیه ضد افترا بنای‌بریت» که رسماً علیه او اعلام جنگ کردند و او را خودفروخته، خائن و یهودستیز لقب دادند، پشت بخشی از این حملات بودند. برای مثال آرنت در پی نوشت کتاب (که هم‌زمان با چاپ کتاب، فایل پی‌دی‌اف آن در سایت نشر «برج» منتشر شده) می‌گوید که برخی یادداشت‌های منفی علیه این کتاب به‌صورت زنجیره‌ای و بعضاً در کشورهایی که کتاب هنوز آنجا به چاپ نرسیده بود، منتشر می‌شدند و گویی از دستگاه تکثیر بیرون آمده بودند.

● بعد از خواندن کتاب برای خواننده پرسش‌های بنیادین زیادی مطرح می‌شود با اینکه خود آرنت اغلب سعی می‌کند به این پرسش‌ها اگر نه پاسخی جامع و کامل که توضیحی هرچند کوتاه ارائه دهد. مثلا آیا قوم یا افرادی که مورد ظلم واقع شده‌اند بعدها می‌توانند در مقام قضات بنشینند و اعمال ظالمان را عادلانه و منصفانه قضاوت کنند؟ یا اینکه چرا آیشمن به‌عنوان یک نیروی تحت امر که کارش فقط اطاعت از اوامر پیشوایی بود که «قدرت قانون» را داشت باید محاکمه شود؟ یا اینکه در زمان محاکمه آیا باید او را به‌عنوان نماینده تمام نازی‌ها و اعمال آن‌ها محاکمه کرد؟ نکته اساسی‌تر اینکه، آیا نظرات و تز آرنت را باید صرفاً نظرات یک فیلسوف فرهیخته دانست که هیچ‌وقت آن‌طور که باید با مصیبت‌های هم‌کیشانش دست‌وپنجه نرم نکرده است؟ این سؤالات همان‌طور که گفتید اساسی هستند و این گفت‌وگو مجال کافی برای بررسی تک‌تک آن‌ها به دست نمی‌دهد، در عین حال تلاش می‌کنم

برداشت نهایی خودم را از مواضع آرنت به‌اختصار بیان کنم. در مورد پرسش اول، آرنت مانعی نمی‌بیند که افراد مظلوم به قضاوت ظالم بنشینند، آن‌چنان که دادگاه آیشمن را ادامه دادگاه‌های قدرت‌های جانشین (که پس از پایان جنگ جهانی دوم، در کشورهای مختلف اروپا برگزار شد) می‌بیند؛ طبعاً مشروط به آنکه این مظلومان خود را متعهد به رعایت شروط عدالت و انصاف بدانند. در عین حال، این را تنها گزینه مشروع نمی‌داند و به امتیازات محاکمه بین‌المللی هم توجه دارد. در مورد سؤال دوم، حرف نهایی آرنت این است که هرچند آیشمن تابع «ظلم حقوقی» زمانه خود بود اما همچنان اختیار و اراده انسانی داشت، خوب و بد را درک می‌کرد و اتفاقاً درست به همین دلیل از جایی به بعد «تصمیم گرفته» که وجدان خود را تعطیل کند، پس مسئول است و مستحق محاکمه. در عین حال، آرنت به محدودیت مقوله‌های دانش حقوق در این زمینه اشاره می‌کند.

در مورد سؤال سوم، آرنت بارها تأکید می‌کند که آیشمن را باید به‌عنوان «اوتو آدولف آیشمن» محاکمه کرد، یک شخص با اختیارات و مسئولیت‌ها و اعمال مختص به خودش، و اصلا شرط محاکمه منصفانه هم همین است که هر فرد فقط و فقط بابت اعمالی که از خود او سر زده مسئولیت حقوقی داشته باشد (اصل شخصی بودن مسئولیت کیفری).

بنابراین در یک محاکمه منصفانه به‌هیچ‌وجه نباید متهم را نماینده یک گروه یا یک ایدئولوژی دانست، وگرنه همان خطاهای اساسی و البته هدفمند دادستان دادگاه آیشمن از ماسر خواهد زد. در مورد پرسش آخر، نمی‌توان گفت آرنت با مصیبتی دست‌وپنجه نرم نکرده چون اواز کودکی در آلمان با یهودستیزی روبه‌رو بود، در جوانی به‌دست گشتاپو بازداشت شد، مجبور شد وطنش را ترک کند، مدتی را در کمپ‌گور در فرانسه اسیر بود و بالاخره توانست جانش را بردارد و به آمریکا بگریزد. پس طعم وحشت و تعقیب و آزار رژیم نازی را چشیده بود. از آن واکنش‌های سازمان‌یافته که پیش‌تر بدان اشاره شد اگر بگذریم، بخش زیادی از عکس‌العمل‌های منفی به‌این کتاب، ناشی از برداشت‌های گزره‌ای و دقیق‌خواندن کتاب است؛ البته نشر پیچیده و لحن سرد و کتا به‌آمیز آرنت هم بی تأثیر نیست. به‌رحال، حتی اگر نقد برخی چهره‌های جدی مثل مارک لیلار یا بخوانیم می‌توانیم ببینیم که حرف آرنت را درست متوجه نشده‌اند یا دست‌کم درست متقل نمی‌کنند.

●

●

رقم فروش و هم در تعداد فروش در کشور داشته‌ایم. او درباره میزان فروش روز اول طرح زمستانه نیز خاطرنگفت: فروش ۱۰ هزار جلد به ارزش ۵۰۰ میلیون تومان در روز اول طرح زمستانه، یک شگفتی

ره‌ای‌شود و از این سرعت‌گیر رد می‌شود! مخاطب را به شدت غافلگیر می‌کند تا جایی که فکر می‌کند که این نقش‌ها مربوط به نقاش دیگری است. تناقض در آثار این هنرمند، نشان می‌دهد باید هنوز تجربه کسب کند.

تا پیدا کردن خودش راه طولانی‌ای در پیش دارد. به هر حال پیشنهادهای کم جتما ساری به نگار خانه دوست‌داشتنی آذرنور بزبند و از قدرت قلم و شباهت‌های جالب شخصیت‌های آثار انجام‌روز، لذت ببرید.

نقدی بر فیلم سرزمین آوارگان محصول سال ۲۰۲۰

کشف یک زندگی جدید در دل طبیعت

احمد صبریان

●

«کلونه ژائو» فیلم «سرزمین آوارگان» را براساس رمانی به همین نام به قلم «جسیکا پرود» ساخته است. بی تردید فیلم را باید اثری استادانه دانست که قدرت شاعرانگی خود را در نمایش شخصیت زنی معمولی نشان می‌دهد. فیلم گاه به زیبایی‌های خیره کننده آمریکا می‌پردازد و گاه داستان زنی را روایت می‌کند که در پی کشف جدیدی از زندگی است.

همه چیز در «سرزمین آوارگان» تحسین برانگیز و دوست داشتنی است و کارگردان برخلاف ساخته‌های رایج چند سال اخیر هالیوود، با پرهیز از تلفیق زرق و برق و اکشن، مجموعه‌ای از پیچیدگی‌های گوناگون زندگی را، در قالب روایتی کوتاه به تصویر کشیده است. «سرزمین آوارگان» فقط یک ستاره دارد که پس از مشکلات اقتصادی ناشی از تعطیلی کارخانه و از دست دادن همسرش، زندگی کوچ نشینی را در پیش گرفته است و داخل ون

«سرزمین آوارگان» ایده جذاب و دلنشین بازگشت به طبیعت را مطرح می‌کند، طبیعتی که در آن از ریا، دروغ، تحقیر و ستم خبری نیست

●

زندگی می‌کند. همه چیز به یک باره برای او رنگ و بوی تازه‌ای می‌گیرد و رنگ بندی زندگی‌اش متفاوت می‌شود. «فرن» پس از سال‌ها زمینه زندگی‌اش را به شکل و شمایل و رنگ و لعاب خاص تجربه می‌کند. همسایه‌های جدید، حیاط خلوت‌های متفاوت، کوهستان، جنگل، دریا، زندگی در میان رنگ‌ها و تجربه کردن حس‌های مختلف با آدم‌های جدید در یک دنیای ناشناخته. «سرزمین آوارگان» هیجان‌انگیز نیست و قرار نیست قصه‌ای برای سرگرم شدن تماشاگر روایت کند.

جدیدترین ساخته «کلونه ژائو»، به لحاظ شخصیت پردازی بی نقص است و در دام کلیشه‌ها گرفتار نمی‌شود و با زبان سکوت با تماشاگرش سخن می‌گوید. «فرن» از همان آغاز داستان چون غم بزرگی در دل دارد و اتفاقات تلخ گذشته او را از زندگی روزمره انسان‌های شهری دور کرده است، تمایل چندانی به گفت‌وگو ندارد، اما کارگردان هوشمندانه مسیر داستان‌ش را به سمتی پیش نمی‌برد که تماشاگر حتی برای لحظه‌ای برای قهرمان فیلم متأسف شود.

«فرن» با وجود زندگی دشواری که پشت سر گذاشته و وضعیت معیشتی ناامیدکننده کنونی، به مسیری که انتخاب کرده است اعتقاد دارد و به همین دلیل تلاش دارد هر مانعی را از سر راهش بردارد تا زندگی جدیدی پیش گیرد. کارگردان در «سرزمین آوارگان» فرن را فردی خود ساخته معرفی می‌کند که بین زن و مرد تفاوتی نمی‌گذارد و عاشقانه منتظر شنیدن داستان زندگی‌شان و کمک به آن‌هاست. اگر چه در نیمه نخست فیلم، کارگردان اطلاعات محدودی

از زندگی «فرن» در اختیار تماشاگر قرار می‌دهد اما در نهایت تماشاگر متوجه پیشینه وی شده و ابهاماتش درباره او برطرف می‌شود. یکی از بهترین لحظات فیلم، سکاسی ملاقات «فرن» با خواهرش در شهر است. «کلونه ژائو» دو خواهر، یکی شهرنشین و دیگری کوچ نشین را با هم روبه‌رو می‌کند. این دو در خلوت و بی هیج پرده‌ای، از تجربیات زندگی‌شان با یکدیگر سخن می‌گویند.

«سرزمین آوارگان» به این نکته اشاره می‌کند که سبک زندگی متفاوت از زندگی شهری امتیاز مهمی دارد که زندگی مدرن اجتماعی شاید هرگز نتواند از آن بهره‌مند شود و آن نیز مستحکم شدن انسان در مجاورت با طبیعت است. کارگردان در کلیدی ترین سکاسی فیلم که صحنه گفت‌وگوی بین «فرن» و پیرمرد کوچ نشین است، شخصیت‌هایی که رنج و درد عمیقی در وجودشان دارند و زندگی آن‌ها را به دل طبیعت کشانده است، بدون روتوش به مخاطب معرفی می‌کند. پرداختن به فقر مطلق و ترحم مخاطب در رویاروی با آدم‌های فیلم، نگران کننده ترین بخش «سرزمین آوارگان» است که می‌توانست زیبایی‌های اثر را خدشه دار کند، ولی کارگردان با ظرافت تمام، فیلمش را به این مسیر نمی‌کشاند که فقر کوچ نشینیانی که سر نوشت آن‌ها را به دل جاده و بیابان‌های بی انتهای آمریکا کشانده، چهره‌ای ملموس برای مخاطب باشد. آدم‌هایی که نیمه شب با روشن کردن آتش گردهم می‌آیند و تجربیات تلخشان را برای هم بازخوانی می‌کنند و در طول روز نیز با حداقل امکانات رفاهی به شادی و نوعی از زندگی که خبری از منفعت طلبی‌های جامعه مدرن در آن نیست، می‌پردازند.

«سرزمین آوارگان» ایده جذاب و دلنشین بازگشت به طبیعت را مطرح می‌کند، طبیعتی که در آن از ریا، دروغ، تحقیر و ستم خبری نیست. فیلم آگاهانه «فرن» را به دل طبیعت سنگی در آمریکا می‌برد تا ارزش زندگی را به مخاطب یادآوری کند. «ژائو» در ساخت «سرزمین آوارگان» از تماشاگر می‌خواهد به جای شنیدن پیام زیست محیطی، به دل طبیعت برزند و مانند همان درخت غول آسایی که «فرن» او را در آغوش می‌کشد، در قلب طبیعت بایستد و به زندگی بیندیشد. مک دورمند، تک ستاره فیلم است، زنی قدرتمند ولی غم‌زده که نگاه‌های سرد و طولانی‌اش در بیابان‌های سرد آمریکا، یکی از جذاب ترین تجربه‌های بازیگری چند سال اخیر را برای این بازیگر رقم می‌زند و امید است با بازی در این فیلم، سومین اسکار بازیگری را پس از فیلم‌های «فارگو» و «سه بیلورد خارج از میزوری» از آن خود کند. «سرزمین آوارگان» در بخش‌های فنی نیز اثری ستایش برانگیز است. از فیلم برداری فوق العاده تا نورپردازی و لانگ شات‌های تماشایی فیلم و ترکیب آن‌ها با موسیقی شنیدنی «لودویکو اناودی» روح تماشاگر را به تسخیر خود درمی‌آورد. بی تردید فیلم «سرزمین آوارگان» از آن دست آثار سینمایی است که با تماشای آن، حس ناب و خوشایندی در دل و جان تماشاگر نفوذ می‌کند و همراه با قهرمان فیلم، خود را در این تجربه همراه می‌سازد تا به درک جدیدی از زندگی برسد.

اعلام ترکیب اکران نوروزی یک هفته عقب افتاد

نمایش هم ۱۷ اسفند برای معرفی ۳ فیلم پرمخاطب و پرفروش تصمیم گیری خواهد کرد. به گفته او این مهلت یک هفته‌ای به دلیل درخواست دفاتر پخش و تهیه کنندگان بوده تا بتوانند اقدامات لازم را انجام دهند. شایسته درباره وضعیت فیلم سینمایی «لاله» نیز توضیح داد: این فیلم هنوز پروانه نمایش دریافت نکرده و تقاضای اکران نوروزی هم نداده است.

اثری حاوی بیانات رهبر معظم انقلاب

رونمایی می‌شود

آیین معرفی و رونمایی از کتاب «حماسه امام سجاد(ع)» مشتمل بر گفتارهایی از حضرت آیت‌ا... العظمی خامنه‌ای (مدظله العالی) درباره مبارزات سیاسی - فرهنگی امام سجاد (ع) روز چهارشنبه ۱۳ اسفند در مشهد مقدس برگزار می‌شود. این اثر به همت انتشارات انقلاب اسلامی (وابسته به دفتر حفظ و نشر آثار حضرت آیت‌ا... العظمی خامنه‌ای(مدظله العالی)) و در سه بخش تنظیم شده است. بخش نخست که در کتاب با عنوان «به جای مقدمه» آورده شده، مشتمل بر سخنرانی رهبر معظم انقلاب در کنگره جهانی امام رضا (ع) است. ایشان در این سخنرانی که در سال ۱۳۴۵ ایراد گردیده به تبیین نظریه انسان ۲۵۰ ساله پرداخته‌اند.

بخش اصلی کتاب نیز به چهار گفتار از ایشان درباره مبارزات سیاسی و فرهنگی حضرت زین‌العابدین (ع) اختصاص یافته که این گفتارها در سال ۱۳۵۲ در جمع پرشور جوانان و نمازگزاران «مسجد کرامت» مشهد مقدس پس از اقامه نماز مغرب و عشا بیان شده است.

همچنین با هدف غنای مطالب و تکمیل مباحث و نظرات معظم‌له در موضوع زندگی امام سجاد (ع)، مجموعه مصاحبه‌های مجله پاسدار اسلام با ایشان که در سال ۱۳۶۱ صورت گرفته و در شماره‌های ۶ تا ۱۲ آن نشریه منتشر گردیده بود نیز به همراه برخی اضافات و ارجاعات در بخش سوم کتاب آورده شده است. آیین رونمایی از این کتاب، روز چهارشنبه ۱۳ اسفند با حضور جمعی از علما، پژوهشگران و شاگردان قدیمی ایشان در دانشگاه علوم اسلامی رضوی برگزار می‌شود.

شماره دوم نشریه «آگاهی نو» منتشر شد

●

شماره دوم نشریه «آگاهی نو» به صاحب امتیازی، مدیرمسئولی و سردبیری محمد قوچانی در ۵۶۴صفحه و به قیمت ۷۰هزار تومان منتشر شده است. قوچانی با اعلام این خبر در صفحه شخصی خود نوشته است که «آگاهی نو» در آستانه نوروز، تحفهای است از درویش و هر جلد این نشریه به اندازه یک کتاب اهمیت دارد.

عکس جلد نشریه با تصویری از شاه عباس صفوی، «شهریار ایران»(راهبرد نوصفویگری در بزرگداشت شاه عباس کبیر)، تیتیر خورده است. اما دیگر مطالبی که روی جلد این نشریه آمده است، مطلبی ویژه دهمین سالگرد درگذشت محمد نوری، با عنوان «جان ایران» و همچنین گفت‌وگو با رضا جولایی، با مطلبی به عنوان «تاریخ به بیان رمان» است. مطالبی نیز در زمینه سیاسی و اندیشه همچون «ظریف ۱۴۰۰» و با توضیح پیش‌بینی نشریه آگاهی نو درباره انتخابات، روی جلد به چشم می‌خورد.

اما کاربران در صفحه رسمی محمد قوچانی نظرهای مختلفی درباره دومین شماره «آگاهی نو» مطرح کرده‌اند. آن‌ها به افزایش قیمت مجله اشاره کرده‌اند که قوچانی از ناگزیری این افزایش قیمت گفته است. همچنین نقد و نظرهایی درباره پرداختن به موضوع نوصفویگری مطرح و درخواست کرده‌اند که در ادامه بار سیاسی و اندیشه نشریه در مقایسه با شماره اول، کمتر شود.

شماره یک فصلنامه «آگاهی نو» در پاییز ۹۹ و با عکس جلدی از محمد جواد ظریف وزیر امور خارجه کشور منتشر شده بود.

فصلنامه پاز منتشر شد

●

چهلمین شماره فصلنامه پاز (ویژه نامه فردوسی و شاهنامه) در سال نهم با آثاری از دکتر محمود جعفری دهقی، دکتر حمیدرضا اردستانی رستمی، دکتر محمدجعفر یاحقی و... منتشر شد. سرمقاله فصلنامه پاز، «چهل خواهرشش چو خرم بهار» نوشته دکتر محمدجعفر یاحقی، عضو

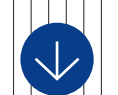
پیوسته فرهنگستان زبان و ادب فارسی است که درباره استقبال از بهار ۱۴۰۰ است. «روایات و اشارات چگونگی رویین تن شدن اسفندیار از سده پنجم تا چهاردهم هجری» نوشته دکتر سجاد آیدنلو، «شاهنامه و حکمت‌های ایران‌شهری» از دکتر محمود جعفری دهقی، «تازه‌های شاهنامه پژوهی و اسطور شناسی» محمد بیانی، «بیاپیش‌های یزدانی و منظومه‌های پهلوانی» از دکتر علی رضا قیامتی و ... از دیگر مقاله‌های این نشریه در زمستان ۱۳۹۹ است.

اما جلد نشریه پاز، تصویری از تندیس فردوسی اثر ماندگار زنده‌یاد ابوالحسن صدیقی است.

روزنامه
شهرامید
وزندگی

۳شنبه
۱۲ اسفند ۱۳۹۹
۱۸ رجب ۱۴۴۰
شماره ۳۳۳۳

۱۵
SHAHRAHNEWS.IR

فرهنگ